

U.2003.644/3H

Byretshenvisning underkendt

H.K. 20. december 2002 i sag 480/2002

*Jens Brøsted (adv. Christian Harlang, Kbh.)
mod*

Beskæftigelsesministeriet (Km.adv. v/adv. Lise Høy Falsner, Kbh.).

Østre Landsrets kendelse 8. maj 2002 (8. afd.)

(C. Levy, Søren Axelsen, Merete Pantmann (kst.)).

Ingen var mødt eller tilsagt.

Der fremlagdes skrivelse af 6. maj 2002 og telefax af samme dato fra sagsøgers advokat, advokat Christian Harlang, samt skrivelse af 6. maj 2002 fra sagsøgte advokat, Kammeradvokaten ved advokat Lene Damkjær Thorsen.

Sagens akter var til stede.

Efter votering afsagdes sålydende

kendelse:

Efter formuleringen af sagsøgers påstand og sagens karakter er det ikke en sag om prøvelse af en afgørelse truffet af et ministerium eller en central statslig klageinstans efter retsplejelovens § 225, stk. 1. Der er heller ikke i øvrigt grundlag for, at landsretten har kompetence til at behandle sagen som 1. instans. Sagen skal derfor behandles ved byretten som 1. instans, jf. retsplejelovens § 224.

Selv om sagen er anlagt ved landsretten i 1998 og berammet til domsforhandling fra den 14. maj 2002, findes der ikke tilstrækkeligt grundlag for at anvende reglen i retsplejelovens § 232, stk. 2, 2. pkt., og fravige retsplejelovens bestemmelser om de forskellige retsinstansers saglige kompetence og tillade domsforhandlingen gennemført ved landsretten som 1. instans.

Derfor henvises nærværende sag i medfør af retsplejelovens § 232, stk. 2, til Københavns Byret.

Thi bestemmes:

Denne sag henvises til fortsat behandling ved Københavns Byret.

Højesterets kendelse.

Den påkærede kendelse om henvisning til Københavns Byret er afsagt den 8. maj 2002 af Østre Landsrets 8. afdeling og er med Højesterets

tilladelse af 2. oktober 2002 i medfør af retsplejelovens § 253, stk. 4, kærret af Jens Brøsted med påstand om, at kendelsen ophæves, og sagen henvises til fortsat behandling ved Østre Landsret.

Østre Landsret har henholdt sig til afgørelsen.

Indkærede, Beskæftigelsesministeriet, har ikke udtalt sig om kære-målet.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Peter Blok, Børge Dahl og Lene Pagter Kristensen.

Jens Brøsted indstævnedes den 30. januar 1998 Arbejdsministeriet (i dag Beskæftigelsesministeriet) for Østre Landsret med påstand om betaling af 83.025,84 kr. med tillæg af renter. Påstanden udgør differencen mellem den løn, som Jens Brøsted fik udbetalt i et jobtilbud, og lønnen under DJØF-overenskomsten. Han har til støtte for påstanden bl.a. gjort gældende, at lov nr. 929 af 27. december 1991 om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige krænkede hans grundlovssikrede rettigheder, og at loven er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Beskæftigelsesministeriets påstand under sagen er frifindelse.

Efter at sagens forberedelse var afsluttet og sagen berammet til domsforhandling den 14., 16. og 17. maj 2002, anmodede Østre Landsrets 8. afdeling ved retsbog af 2. maj 2002 parterne om deres bemærkninger til landsrettens kompetence efter retsplejelovens § 225 sammenholdt med § 224. Jens Brøsted besvarede henvendelsen med, at han anså landsretten for kompetent til at behandle sagen i medfør af retsplejelovens § 225, og han gjorde subsidiært gældende, at landsretten i hvert fald burde færdigbehandle sagen i medfør af retsplejelovens § 232, stk. 2, 2. pkt. Beskæftigelsesministeriet svarede, at man havde anset landsretten for kompetent, jf. retsplejelovens § 225 sammenholdt med § 224, uanset at ministeriet ikke har truffet en afgørelse, som er til prøvelse under retssagen. Det anførtes samtidig, at sagen efter ministeriets opfattelse ikke har principiel betydning, ligesom sagens udfald som følge af forældelsesreglerne ikke kan få betydning for andre end sagens parter.

Landsretten afsagde herefter kendelse om sagens henvisning til Københavns Byret, idet det i kendelsen hedder:

»Efter formuleringen af sagsøgers påstand og sagens karakter er det ikke en sag om prøvelse af en afgørelse truffet af et ministerium eller en central statslig klageinstans efter retsplejelovens § 225, stk. 1. Der er heller ikke i øvrigt grundlag for, at landsretten har kompetence til at behandle sagen som 1. instans. Sagen skal derfor

behandles ved byretten som 1. instans, jf. retsplejelovens § 224.

Selv om sagen er anlagt ved landsretten i 1998 og berammet til domsforhandling fra den 14. maj 2002, findes der ikke tilstrækkeligt grundlag for at anvende reglen i retsplejelovens § 232, stk. 2, 2. pkt., og fravige retsplejelovens bestemmelser om de forskellige retsinstansers saglige kompetence og tillade domsforhandlingen gennemført ved landsretten som 1. instans.

Derfor henvises nærværende sag i medfør af retsplejelovens § 232, stk. 2, til Københavns Byret.«

Højesterets bemærkninger.

Da sagens forberedelse var afsluttet og domsforhandlingen nært forestående, burde landsretten - selv om den ikke anså sig for kompetent til at behandle sagen - have færdigbehandlet sagen i medfør af retsplejelovens § 232, stk. 2. Højesteret tager allerede som følge heraf Jens Brøsteds påstand om ophævelse af landsrettens kendelse til følge.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse ophæves, og sagen henvises til Østre Landsret til fortsat behandling.

1. U 1983.1026 H.